

שִׁיחָה וְשִׁיחָה שֶׁהָיָה מְשִׁיחַ וּמִדָּבָר עִמָּנוּ יְכוּלִים לִהְיוֹת עַל יְדֵי אִישׁ בְּשֵׁר וְאַחֲרָיִם צְדִיק גָּמוּל

בעזרת
השם יתברך

חַיִּים זָכַר

מספרי רבינו הק' ותלמידיו ז"ע"א ותלמידיהם ותלמידי תלמידיהם
להשקות ולהחיות נפש כל חי במי הנחל גובע מוקד חכמה

גליון תס"א

כִּי כָל שִׁירָה שֶׁלֹּא הִיא הַתְּעוֹדוֹת נִכְלָא וְנִכְלָא מֵאֵד וְדָדֵךְ יִשְׂרָאֵל וְנִכְוֹנָה מְאֹד לַעֲבוֹדַת הַשֵּׁם יִתְפָּרֵךְ לְכָל אֶחָד לְפִי מִדְּרֹגְתּוֹ יִדְוֶה וְיִשְׁמַח וְיִשְׂמַח וְיִשְׂמַח (מִנְחָה לְרַב הַמָּוֶלֶת יוֹסֵף מִרְדֵּיךָ שְׁלֵמִי)

פנינים יקרים
מלוקטים ככתבם וכלשונם
מספרי רבינו הק' ותלמידו זיע"א ותלמידיהם ותלמידיהם
להשקות ולהחיות נפש כל חי במי הנחל גובע מקור חכמה

גליון תס"א בשלח – שירה חמשה עשר בשיבת תשפ"ו

טעמו ודאו כי טוב ה' ואידך זיל גמור בספריו הק' המלאים כל טוב

טוֹעֲמִיָּה

ויצעקו בני ישראל אל ה'

פרשת השבוע

כָּל אָדָם בְּכָל זְמַן בְּכָל דּוֹר

יוֹנָתִי בַּחֲגוֹי הַסֵּלַע בְּסִתְרֵי הַמִּדְרָגָה וְכו'. וּפִרְשׁ רַש"י, זֶה נֹאמֵר עַל אוֹתָהּ שָׁעָה שֶׁרָדַף פֶּרַעַה אַחֲרֵיהֶם וְהַשִּׁיגָם חֹנִים עַל הַיָּם וְאֵין מָקוֹם לָנוֹס לִפְנֵיהֶם מִפְּנֵי הַיָּם וְלֹא לְהַפְנוֹת מִפְּנֵי חִיּוֹת רָעוֹת, לָמָּה הָיוּ דוֹמִין בְּאוֹתָהּ שָׁעָה? לְיוֹנָה שֶׁבִּזְרָחָתָהּ מִפְּנֵי הַנֶּץ וְנִכְנָסָה לִנְקִיקֵי הַסֵּלַעִים וְהָיָה הַנָּחַשׁ נוֹשֵׁף בָּהּ, תִּפְנֹס לִפְנֵים הָרִי הַנָּחַשׁ, תֵּצֵא לַחֲוִין הָרִי הַנֶּץ, אָמַר לָהּ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הִרְאֵנִי אֶת מְרֹאֲאֶיךָ, אֵת בְּשָׂרוֹן פְּעֻלָּתְךָ לְמִי אֵת פּוֹנָה בַּעַת צָרָה? הַשְּׁמִיעֵנִי אֵת קוֹלְךָ, וַיִּצְעֲקוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל ה' כִּנָּל. וְכָל עַנְיָן זֶה עוֹבֵר עַל כָּל אָדָם בַּעַת שְׂרוּעָה לִכְנֹס בַּעֲבוּדַת ה' שֶׁהֵיכָר הָרַע וְחִילוֹתָיו שֶׁהֵם בַּחֲנִינֵי פֶּרַעַה וּמִצְרַיִם רוֹדְפִים אַחֲרָיו בְּכַמָּה מִיָּנִי רִדִּיפוֹת וְכו'.

כִּי עֲקָר יִצִּיאֵת מִצְרַיִם הוּא מֶה שִׁיִּצְאֵין מִטְּמֵאָה לְטַהָרָהּ, מִטְּמֵאָה וְזִהְמַת פֶּרַעַה וּמִצְרַיִם לְקִדְשָׁת וְטַהָרַת יִשְׂרָאֵל, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב, בְּהוֹצִיאָךְ אֶת הָעָם מִמִּצְרַיִם תַּעֲבֹדוּן אֶת הָאֱלֹקִים וְכו'. וְזֶה מִכְרַח לַעֲבֹד עַל כָּל אָדָם בְּכָל זְמַן בְּכָל דּוֹר וְדוֹר. וְכְמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַז"ל בְּכָל דּוֹר וְדוֹר חֵיב אָדָם לִרְאוֹת אֶת עֲצָמוֹ כְּאִלּוּ הוּא יֵצֵא מִמִּצְרַיִם וְכִשְׁבַּחֲנִית פֶּרַעַה וּמִצְרַיִם שֶׁהֵם הַסֵּטְרָא אַחֲרָא וְחִילוֹתָיו רוֹדְפִין אַחֲרֵי הָאָדָם בְּבִלְבּוּלִים וּמַחֲשָׁבוֹת רָעוֹת רַבּוֹת מְאֹד וְאֵין לוֹ מָקוֹם לָנוֹס לֹא לִפְנֵי וְלֹא לְאַחֲרָיו וְלֹא מִן הַצִּדִּדִּין, כִּי מִכָּל צֶדֶד מְסַבִּין אוֹתוֹ בְּכַמָּה מִיָּנִי בְּלְבּוּלִים וּמְנִיעוֹת וְיִסּוּרִין אֲזִי אִם יִרְצֶה לְהִסְתַּכֵּל לְאַחֲרָיו בְּנִדְאֵי יִתְגַּבְּרוּ חֵס וְשָׁלוֹם, יוֹתֵר כִּנָּל, עַל כֵּן אֵין תִּקְנָה כִּי אִם שִׁיִּצְעֵק אֶל ה' מִמָּקוֹם אֲשֶׁר הוּא שָׁם וְלֹא יִפְנֶה וְיִסְתַּכֵּל לְאַחֲרָיו כָּלֵל וְכִנָּל:

ליקוטי הלכות שלוח הקן ד' ה

טוֹעֲמִיָה

ויצעקו בני ישראל אל ה'

פרשת השבוע

וַיִּצְעֲקוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל ה'

פַּעַם גָּעְרוּ בַּפֹּה מֵאַנֹ"ש בְּרַבִּי גֵעֲצִי וְכִרְוָנוּ לְבִרְכָּהּ, עַל הִרְעָשָׁתוֹ בְּצִעְקוֹתָיו וּבְמַחִיאת כַּפָּיו בְּמִנְהָגוֹ בִּידוּעַ, עַד שֶׁנֶּאֱלָץ מִחֲמַת זֶה לָצֵאת מִחוּץ לְבֵית הַמִּדְרָשׁ לְהִתְפַּלֵּל, אַחֵר כִּךְ יָצָא אֵלָיו רַבִּי אֲבִרָהָם ב"ר נַחֲמָן ז"ל, וְאָמַר לוֹ: קִבְּלָה יֵשׁ לָנוּ מִרְבֵּנוֹ: אִיִּנְגְּעֶרְמָאן דֶּאֶרְפֵּי שְׂרִייעֵן אִוֵּן שְׂרִייעֵן אִוֵּן שְׂרִייעֵן (אֲבִירָה צְרִיף לְצַעֵק וּלְצַעֵק וּלְצַעֵק).

שיש"ק ג' תפב

פָּנָה פַּעַם אֲבִירָה אֶחָד לְאַחֵר חֲתַנְתּוֹ אֶל הַחֲסִיד רַבִּי שְׁמוּאֵל שְׁפִירָא ז"ל בְּבִקְשׁוֹ שְׂיִדְבֵּר עִמּוֹ וַיַּחֲזִקוּ בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, הָיָה זֹאת בְּעֶרְבִי שַׁבַּת קֹדֶשׁ בַּעֲת שֶׁיָּשָׁב רַבִּי שְׁמוּאֵל וְאָמַר לְעֵצְמוֹ קְפִיטֵל ק"ז "הוֹדוּ לַה' כִּי טוֹב" זִמֵּן הִרְבֵּה לִפְנֵי בִיאת קָהֵל הַמִּתְפַּלְלִים, לֹא עָנָהוּ רַבִּי שְׁמוּאֵל שׁוּם דִּבָּר בְּדַרְכּוֹ בְּחִסְכוֹ בְּדַבּוּרִים, רַק זֹאת שֶׁבִּשְׁהִגִּיעַ לְתַבּוּת "וַיִּצְעֲקוּ", "וַיִּצְעֲקוּ", הִדְגִּישָׁם וּכְפָלָם חֹזֵר וְחֹדֶגֶשׁ, וַהֲבִין הָאֲבִירָה תַרּוּץ מֵעֵצְמוֹ לְשִׂאלָתוֹ..

שיח שרפי קודש ה' שנו

הָיָה פַּעַם שֶׁכַּמָּה מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ רָצוּ לְהַפְרִיעַ לְהַעֲוִבְדֵי ה' שֶׁבְּאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁלֹּא לְהִתְפַּלֵּל וּלְצַעֵק בְּתַפְלָתָם בְּדַרְכָּם, בְּטַעֲנָם שֶׁמִּפְרִיעַ לָהֶם צִעְקוֹתֵיהֶם וּמַחִיאוֹת הַכַּפִּים שֶׁלָּהֶם וְכו'. עַד כִּדֵּי כִךְ שֶׁרָצוּ לְהַכְרִיז נִגְדָם בְּפִרְהָסִיא שֶׁיִּפְסְקוּ מִמִּנְהָגָם זֶה, וְכִךְ בְּאִמְצַע וּכְוֹחָם וּדְבוּרָם, עָלָה רַבִּי דָּוִד צָבִי דַּאֲשִׁיוּסְקַע עַל הַבִּימָה וְדַפֵּק בִּידוֹ עַל הַבִּימָה לְאוֹת שֶׁקָּט, וְנִעֲשֶׂה שֶׁקָּט, כִּי הָיָה זָקֵן שֶׁבְּאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וַהֲכָרִיז וְאָמַר: מִחֲמַת שֶׁאֲנִי זָקֵן וּמִפְרִיעַ לִי הִצְעָקוֹת וְהַשְׁאָגוֹת, חוֹשֵׁשׁ אֲנִי שֶׁמָּא מֵתוּךְ כִּךְ אֵילִי אֲגַעֵר בָּאֵלוֹ הַעֲוִבְדִּים הַמִּתְפַּלְלִים בַּחֲגֹן, עַל בֶּן מִכְרִיז אֲנִי כָּאֵן וּמִגְלָה דַּעֲתִי וְאוֹמֵר, שֶׁהַמִּתְיַגְעִים בְּתַפְלָתָם לֹא יִשְׁיֻמוּ לִב לְגַעְרוֹתִי וְהַקְפְּדוֹתִי, כִּי כָּל זֶה בָּא רַק מֵעֲצַת הַבַּעַל דִּבְרֵי הַמַּעֲוֹת דַּעֲתִי, וְשִׁימְשִׁיכּוּ לְהִתְפַּלֵּל בְּכַחוֹת בְּדַרְכָּם, וְכַאֲמַתָּת רָצוֹן רַבֵּנוּ ז"ל. וְכִשְׂרָאוֹ אֵלּוֹ מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הִדְבֵּר פִּסְקוֹ מִלְּדַבֵּר נִגְדָם.

שיח שרפי קודש ו' קי

עמוד זה נדבט הר"ר יחזקאל שרגא אנשין הי"ו
לרגל שמחת הולדת הבת תח"י למזל טוב

שבת שירה

טוֹעֲמִיָה

ענינא דיומא

קריעת ים סוף מחדש

וְזֶה בְּחִינַת מַה שְּׁקוֹרִין שִׁירַת הַיָּם לְעוֹלָם בְּחֹדֶשׁ שְׁבַט דְּהֵינּוּ סְמוּךְ לַחֲמִשָּׁה עָשָׂר בְּשַׁבָּט שֶׁהוּא רֹאשׁ הַשָּׁנָה לְאִילָנוֹת. כִּי חֲמִשָּׁה עָשָׂר בְּשַׁבָּט הוּא סְמוּךְ לְעוֹלָם לְשַׁבַּת שִׁירָה. וְלִפְעָמִים חָל שַׁבַּת שִׁירָה בְּחֲמִשָּׁה עָשָׂר בְּשַׁבָּט בְּעֶצְמוֹ. כִּי חֲמִשָּׁה עָשָׂר בְּשַׁבָּט שֶׁהוּא רֹאשׁ הַשָּׁנָה לְאִילָנוֹת לְעִנְיָן עָרְלָה וְנִטְע רַבְעִי. שֶׁהוּא בְּחִינַת תִּקּוֹן חֲטָא אָדָם הָרִאשׁוֹן עַל יְדֵי הַקּוֹל הַמְּשִׁקָּה אֶת הַגֶּן שֶׁהוּא שִׁיר פְּשׁוּט כָּפוּל מִשְׁלֹשׁ מֵרָבֶעַ וְכוּ'. וְזֶהוּ בְּחִינַת שִׁירַת הַיָּם כִּי עַל יְדֵי הַמַּטָּה עַז הַנ"ל שֶׁעַל יְדוֹ הָיָה קְרִיעַת יָם סוּף עַל יְדֵי זֶה זוֹכִין לְשִׁירָה בְּחִינַת שִׁיר פְּשׁוּט וְכוּ'.

ליקוטי הלכות ערלה ג' יב

הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יִזְכְּנוּ לְשִׁמּוֹחַ בְּשַׁבַּת שִׁירָה הַבָּא עָלֵינוּ לְטוֹבָה, לְהַרְגִּישׁ יְצִיאַת מִצְרַיִם וְקְרִיעַת יָם סוּף מִחֻדָּשׁ, לְקַיֵּם בְּאַמֶּת בְּכָל יוֹם זְכוּרֹן יְצִיאַת מִצְרַיִם בְּלֵב, וְלִרְאוֹת בְּכָל יוֹם כְּאִלוֹ הוּא יֵצֵא מִמִּצְרַיִם, וְעוֹבֵר עַל הַיָּם, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב בְּכָל דּוֹר וְדוֹר חַיֵּב אָדָם לִרְאוֹת אֶת עֲצֻמוֹ כְּאִלוֹ הוּא וְכוּ'. וּמִי שֶׁמִּסְתַּכֵּל מַעֲט עַל יְשׁוּעַת ה' רוֹאֶה נִסִּים נִפְלְאִים בְּעֶמְקַת הַגָּלוּת יוֹתֵר מִקְרִיעַת יָם סוּף כַּמְבָּאָר בְּכַמָּה סִפְרִים. וְכְמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוּרֹנָם לְבִרְכָּה הֵן הֵן גְּבוּרוֹתֵיו הֵן הֵן נִזְרוֹתֵיו וְכוּ'. וּבְזֶה יְכוּלִים לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצֻמוֹ בְּכָל עֵת כִּי לֹא יִטָּשׁ ה' וְכוּ':

עלים לתרופה ער"ש בשלח תקצ"ט

וְגַם תִּזְכּוֹר מַה שֶׁשִּׁמְעָתִי מִפִּי הַקְדוֹשׁ בְּזֶה הַלְשׁוֹן. גָּאֵט אִיז גְּרוֹיִס מְעַן ווִיִּסְט גָּאָר גִּיט, סֵע טוֹהֶען זִיךְ אוֹיף דֶּער וועלט זאכען מְעַן ווִיִּסְט גָּאָר גִּיט וְכוּ' וְכוּ', רַק שְׁלֹא לְהַתִּיּאֵשׁ מִן הַצָּעָקָה וּמִרְחֻמִּים וּתְחַנּוּגִים וּתְהַפֵּךְ הַכֹּל לְטוֹבָה, וְשַׁבַּת שִׁירָה מִמִּשְׁמֵשׁ לָבוֹא. הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יִזְכְּנוּ לְהַרְגִּישׁ מִחֻדָּשׁ מִשָּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לֶךְ עֲנּוּ שִׁירָה בְּשִׁמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כָּלֵם:

עלים לתרופה ב' בשלח ת"ר

עמוד זה נדבתי הר"ר שמעון הכהן פישר הי"ו
לרגל שמחת הולדת הבת תח"י למזל טוב

טוֹעֲמִיָה

ויאמינו בה' ובמשה עבדו

פרשת השבוע

תקון היסוד תלוי בזה לבד

באמת הכל אחד, כשמאמינים בצדיקים, מאמינים בה' יתברך. כי אי אפשר להאמין בה' יתברך בלא אמונת הצדיקים, כמו שכתוב, ויאמינו בה' ובמשה עבדו, כי הא בזה תליא וכו'. וזה שנאמר בזהר הקדוש, שעל פגם טפי המוח אין מועיל תשובה, וכמו שאמר רבנו זכרנו לברכה בפרוש בפה מלא, שבאמת מועיל תשובה אפילו על חטא זה, אך הפונה היא שקטה לו לשוב, מחמת שדעתו נפגם מאד, וכשירצה לשוב בודאי יתגברו עליו הכפירות והבלבולים, ומחמת זה לא יוכל לשוב, אבל אם הוא רוצה לחוס באמת על נפשו, להציל נפשו מן השאול תחתיות ומתחתיו, וישלך ויסלק שכלו לגמרי באלו אין לו שום שכל ודעת כלל, ויסמוך על אמונה לבד, ויאמין בה' יתברך ובצדיקים אמתיים, בודאי יזכה לשוב אל ה' וירחמנו ואל אלקינו כי ירבה לסלח, אמן ואמן.

ליקוטי הלכות נדה ב' יא

ידוע מהזהר הקדוש וכתבי האר"י ז"ל שייסוד הכל הוא הענין של תקון הברית, ורבנו ז"ל גילה להעולם התקון הכללי שהוא התקון לפגם הברית ר"ל ממילא מובן לכל שרק על ידי עצותיו הקדושים יכולין אנו לזכות לאיזה בחי' של תקון הברית, כמובא בליקוטי הלכות שעל הפגם הידוע כתב הזהר הקדוש שאין מועיל תשובה, ואומר ר' נתן ז"ל מה שכתוב בהשיחות שזה רק לנסיון אבל באמת לאמתו כמו שכתבו כל הצדיקים האמתיים שבודאי מועיל תשובה על זה רק עקר תשובתו היא תלוי בהתקשרות להצדיק האמת, ממילא נמצא שממש התקון העולם תלוי ברבנו ז"ל, ויאמינו בה' ובמשה עבדו, גיוואלד וואס זענען מיר — מיר זענען פול מיט פגמים און פלעקן אף דער נשמה וואס אין שרש איז אזוי גרויס. נאר יענקל חזק אחי, שטארק זיך פעסט אין כלליות'דיקע עצה און דאס איז התקשרות צו דעם הייליגען רבי, בשמים אנחנו צריכים לתן דין וחשבון, והם ישאלו דו האסט יא גיוואוסט פון דעם ראש בית, דו האסט יא געוואוסט פון דעם תקון העולם וכו', חזק חזק, מיר דארפען טאן א סאך מצוות כדי צו מתקן זיין דער וועלט, בפרט כשאנחנו עושים המצוות עם התקשרות להצדיק האמת אזי טוען זיך גאר אנדערע תקונים.

מכתב מרמ"י אייזנמעסער — שארית יעקב

עמוד זה נדבת הר"ר שמעון חשין הי"ו
לרגל שמחת הולדת הבן שיחי' למזל טוב

שבת שירה

טוֹעֲמִיהַ

ענינא דיומא

פֶּחַד גָּדוֹל מִחֲשַׁשׁ חֲלוּל שַׁבָּת

פַּעַם אֶחָד נָסַע לְמַעַדְוֵעֲדִיּוֹקָע וְנִתְעַכֵּב בְּדֶרֶךְ וְלֹא הִגִּיעַ עַל שַׁבָּת וְהִכְרַח לְשַׁבּוֹת בְּכַפֵּר הָאֵלֶּא וּקְיֹקָא סָמוּךְ לְמַעַדְוֵעֲדִיּוֹקָע. כִּי הַסּוֹסִים נִתְיַגְעוּ וְלֹא הָיוּ יְכוּלִים לֵילֵךְ וְנִתְאַחַר עַד שָׁבָא סָמוּךְ לְהַדְלִקַת נְרוֹת מִמֶּשׁ לְכַפֵּר הַנ"ל. וְאַחֵר כֶּךָ כְּשָׁבָא לְבֵיתוֹ לְכָאן סָפַר לְפָנֵינוּ כָּל הַמַּעֲשֵׂה הַזֶּה בְּאַרְיכוֹת גָּדוֹל:

וְאָמַר שְׁבַעַת שְׁהִלְכוּ הַסּוֹסִים סָמוּךְ לְעָרֵב וְהוּא הָיָה רוֹצֵה שְׂרֹצּוֹ בְּמַהֲרִית גָּדוֹל אֲבָל הֵם לֹא רָצוּ לֵילֵךְ וְאָמַר שְׁהָיָה דוֹמָה כְּמוֹ שְׁבוֹרְחִין בְּחִלּוּם שְׁנִדְמָה לְהָאָדָם שְׁצָרִיךְ לְבָרַח וְאִי אֶפְשָׁר לוֹ לְבָרַח בְּשׁוּם אֶפֶן כִּידוּעַ בְּחוּשׁ שְׁכָךְ דֶּרֶךְ הַחֲלוּם. כֶּךָ הָיָה לוֹ אַז, וְהָיָה לוֹ צַעַר גָּדוֹל מְאֹד שֶׁלֹא יָבֹא לִידֵי חֲלוּל שַׁבָּת חָס וְשָׁלוֹם. וְנִדְמָה לוֹ בְּשַׁעַת נִסְיָעָתוֹ כְּמוֹ שְׁמוּלִיכִין אֶת הָאָדָם לְגִיהֶנָּם שְׁאֵז בּוֹדָאִי הַפֶּחַד גָּדוֹל עַד אֵין סוּף, כֵּן מִמֶּשׁ פֶּחַד זֶה הָיָה עָלָיו מִחֲשַׁשׁ חֲלוּל שַׁבָּת חָס וְשָׁלוֹם:

וּמִכָּלֵל דְּבָרָיו הִבְנִיתִי קֶצֶת מִלְשׁוֹנוֹ עֲצָם הַפֶּחַד שֶׁל הָאָדָם בְּשַׁעַת שְׁמוּלִיכִין אוֹתוֹ לְגִיהֶנָּם חָס וְשָׁלוֹם. וְאִי אֶפְשָׁר לְצִיר זֹאת בְּכֶתֶב כִּי כָּפַל דְּבָרָיו פַּעַמִּים וְהִפְלִיג מֵעֲצָם הַפֶּחַד הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא עַד אֵין סוּף וְאֵין תְּכִלִּית שְׁנוּפֵל עַל הָאָדָם בַּעַת שְׁמוּלִיכִין אוֹתוֹ לְגִיהֶנָּם חָס וְשָׁלוֹם. וּמִמֶּשׁ פֶּחַד זֶה הָיָה עָלָיו אֵז מַחֲמַת שְׁהָיָה מִתִּירָא שֶׁלֹא יָבֹא לִידֵי חֲלוּל שַׁבָּת חָס וְשָׁלוֹם, וְהַמַּעֲשֵׂה הַזֶּה הָיָה בְּחוּרְךָ קֶדָם שַׁבָּת שִׁירָה:

וַיֵּשׁ בָּזֶה סְפוּר שְׁלָם. כִּי עָכֹב שֶׁל רַבֵּנוּ זְכוּרָנוּ לְבָרְכָה לֹא הָיָה דֹבֵר רִיק בְּפֶרֶט בַּעַת שְׁנִסַּע עַל שַׁבָּת שִׁירָה, וְכִבֵּר הָיוּ אֲנָשָׁיו מְקַבְּצִים שָׁם מִכְּמָה עֲרֹת וְהוּא הָיָה צָרִיךְ לוֹמַר תּוֹרָתוֹ הַקְּדוּשׁ וְהַנּוֹרָאָה מְאֹד וְלַעֲשׂוֹת וּלְתַקֵּן מֵה שְׁהָיָה עוֹשֶׂה וּמִתְקֵן בְּתוֹרָתוֹ הַקְּדוּשָׁה וְעַסְקוֹ עִם אֲנָשָׁיו. וְאָמַר שְׁבַכָּל עַת הַקְּבוּץ שֶׁהוּא צָרִיךְ לוֹמַר תּוֹרָה לְפָנֵי אֲנָשָׁיו, אֵזִי מִמֶּשׁ הָרַעַשׁ וְהַפֶּחַד שִׁישׁ עַל כָּלֵל יִשְׂרָאֵל בְּעָרֵב יוֹם כְּפוּר לַעַת עָרֵב בַּעַת שְׁהוֹלְכִין לְבֵית הַכְּנֶסֶת, מִמֶּשׁ פֶּחַד וְרַעַשׁ זֶה נֹפֵל עָלָיו בְּאוֹתוֹ הַשַּׁבָּת אוֹ יוֹם טוֹב שֶׁהוּא צָרִיךְ לוֹמַר תּוֹרָה בְּרַבִּים:

וְאַחֵר הָרַעַשׁ הַגָּדוֹל הַזֶּה שְׁכַבֵּר הָיָה מוֹכֵן לְבֹא עַל שַׁבָּת שִׁירָה כְּדֶרְכּוֹ מִכְּמָה שָׁנִים וּפְתָאוֹם נִתְעַכֵּב וְשַׁבָּת בְּכַפֵּר הוּא וְאֲנָשָׁיו שְׁנִסְעוּ עִמּוֹ, וְעוֹד קֶצֶת אֲנָשִׁים שְׁכַבֵּר בְּאוֹ לְקִרְאָתוֹ, כָּלֵם הַכְּרָחוּ לְשַׁבָּת בְּכַפֵּר הַנ"ל. וְלֹא הָיָה לָהֶם מֵה לֶאֱכָל וּלְשִׁתּוֹת, וְהִכְרָחוּ לֶאֱכָל חֲלָה שֶׁל דָּגָן וּלְקַדֵּשׁ עַל הַחֲלָה. כִּי לֹא הָיָה שָׁם כּוֹס לְקַדֵּשׁ עַל הַיֵּין שְׁרָף, וְאֶפְלוּ סִכִּין וְשׁוּם כְּלִי אֲכִילָה לֹא הָיוּ לָהֶם. וְהוּא ז"ל סָפַר אַחֵר כֶּךָ כָּל סֵדֶר הַשַּׁבָּת שְׁהָיָה שָׁם בְּאַרְיכוֹת, אַחֵר שַׁבָּת נָסַע לְמַעַדְוֵעֲדִיּוֹקָע, וּבִיּוֹם שְׁנִי הָיָה חֲמִשָּׁה עֶשְׂרִי בְּשִׁבְטֵי וְעֶשְׂרֵי סְעוּדָה וַיֵּשֶׁב אֵז עִם אֲנָשָׁיו וְאָמַר אֵז הַתּוֹרָה שְׁהָיָה צָרִיךְ לוֹמַר לְפָנֵיהֶם. אֲשֶׁרִי הַזֹּכָה לִידַע דְּבַר אֶחָד מִמֶּה שְׁעָבַר עַל רַבֵּנוּ זְכוּרָנוּ לְבָרְכָה בְּכָל פַּעַם, כִּי בְּכָל מְאֲרָעוֹתָיו הָיוּ סוּדוֹת נּוֹרָאוֹת וְנִפְלְאוֹת וְעֲצוּמוֹת מְאֹד:

חיי מוהר"ן קכז

נתרם לרגל שבת בשלח כדברי מרן הח"ח זיע"א בס'
שם עולם' לייחד שבת זו לעורר על שמירת שב"ק

טוֹעֲמִיָּה

ראו כי ה' נתן לכם השבת

פרשת השבוע

תַּפְלָה לַשְּׁמִירַת שַׁבָּת

וּתְזַכְּנִי וּתְשֻׁמְרָנִי בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים מִכָּל הַל"ט אַבּוֹת מְלָאכּוֹת וּמִתּוֹלְדוֹתֵיהֶן, וְתִגַּן בְּעֵדְנִי וּתְצִילֵנִי שְׁלֹא נִפְשַׁל בְּשׁוּם מְלָאכָה דְּאוֹרֵייתָא וּבְשׁוּם שַׁבּוֹת דְּרַבָּנָן בְּיוֹם שַׁבָּת קֹדֶשׁ, וְתַעֲזָרְנִי לְקֹדֶשׁ אֶת פִּינוּ וּדְבוּרָנִי בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, שְׁלֹא יִהְיֶה דְבוּרָנִי שֶׁל שַׁבָּת כְּדְבוּרָנִי שֶׁל חוֹל, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רַחֵם עָלֵינוּ וְקֹדְשָׁנוּ בְּכָל מִינֵי קִדְשׁוֹת שֶׁל שַׁבָּת קֹדֶשׁ בְּשִׁמְחָה וְחִדּוּהַ גְּדוֹלָה וְעֲצוּמָה מְאֹד, וּבִירְאָה וְאַהֲבָה, עַד שֶׁנִּזְכָּה לְהַכְלִיל בְּתוֹךְ קִדְשַׁת שַׁבָּת קֹדֶשׁ, וּלְהַמְשִׁיךְ קִדְשַׁת שַׁבָּת עַל שֵׁשֶׁת יְמֵי הַחוֹל וְנִזְכָּה לְזַכֵּר אֶת הַשַּׁבָּת תָּמִיד כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: זָכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקֹדֶשׁוֹ:

ליקוטי תפילות לא

וּתְזַכְּנִי בְּרַחֲמֶיךָ לְקַבֵּל שַׁבָּתוֹת בְּקִדְשָׁהּ גְּדוֹלָה וּבְשִׁמְחָה וְחִדּוּהַ רַבָּה, בְּגִילָה רַבָּה דִּיצָה וְחִדּוּהַ אַהֲבָה וְאַחֲוָה וְרַעוּת וְשְׁלוֹם גְּדוֹלָה, וְתַעֲזָרְנִי בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים לְשִׁמּוֹר אֶת הַשַּׁבָּת כְּהִלְכָתוֹ, וּתְצִילֵנִי בְּשַׁבָּת קֹדֶשׁ מִכָּשׁוֹל הַל"ט אַבּוֹת מְלָאכּוֹת וּמִתּוֹלְדוֹתֵיהֶן, וּמִכָּל הַשַּׁבּוֹתִים דְּרַבָּנָן, וְיִהְיֶה אֲזִי בְּעֵינַי כְּאֵלּוּ כָּל מְלָאכָתִי עֲשׂוּיָהּ, וְלֹא אֶהְרַהֵר אֲזִי אַחֵר שׁוּם מְלָאכָה וְעֶסֶק וּמִשָּׂא וּמִתֵּן, וְלֹא בְּשׁוּם חֲפָצִי חַל כָּלֵל, וְאַזְכָּה לְקֹדֶשׁ אֶת דְּבוּרֵי בְּשַׁבָּת קֹדֶשׁ בְּקִדְשָׁהּ יִתְרָה וְעֲצוּמָהּ, וְלֹא יִהְיֶה דְבוּרֵי שֶׁל שַׁבָּת כְּדְבוּרֵי שֶׁל חַל, וְלֹא יֵצֵא מִפִּי שׁוּם דְבוּר בְּטֵל בְּשַׁבָּת קֹדֶשׁ, וְתַעֲזָרְנִי וּתְזַכְּנִי לְקֹדֶשׁ אֶת הַשַּׁבָּת בְּכָל מִינֵי קִדְשׁוֹת, וּלְכַבְּדוֹ בְּכָל מִינֵי כְבוֹד וְעֹז וּפְאָר, בְּמֵאכָל וּמִשְׁתֶּה וּכְסוֹת נָקִי, וּבִדְיָרָה נָאָה וְכָלִים נָאִים בְּגִשְׁמִיּוֹת, וּבִדְיָרָה נָאָה וְכָלִים נָאִים בְּלִבִּי וְאַבְרִי, וּבִשְׁרִיר וּשְׁבַח וְרִנָּן וְזִמְרָה בְּשִׁמְחָה וְחִדּוּהַ גְּדוֹלָה, בִּירְאָה וְאַהֲבָה רַבָּה וְעֲצוּמָהּ, וּבִדְבָקוֹת נִפְלָא וְעֲצוּם לְשִׁמּוֹךְ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ, עַד שֶׁאֲזָכָה לְהַמְשִׁיךְ הַקְּדוּשָׁה שֶׁל שַׁבָּת קֹדֶשׁ עַל כָּל שֵׁשֶׁת יְמֵי הַחוֹל, עַד שֶׁכָּל שֵׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה יִהְיוּ טְהוֹרִים וְקְדוּשִׁים בְּקִדְשַׁת שַׁבָּת קֹדֶשׁ:

ליקוטי תפילות לח

נתרם לרגל שבת בשלח כדברי מרן הח"ח זיע"א בס' 'שם עולם' לייחד שבת זו לעורר על שמירת שב"ק

לשמור מצוותי ותורותי

טוֹעֲמִיָּה

פרשת השבוע

שְׁמִירַת שַׁבַּת בְּפִשְׁטוּת מִמֶּשׁ

וְזֶה בְּחִינַת וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יָצְאוּ מִן הָעַם לִלְקַט וְכוּ' וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה עַד אָנֹכָה מֵאַנְתֶּם לְשֹׁמְרֵי מִצְוֹתַי וְתוֹרוֹתַי, וְכָלֵל גַּם מֹשֶׁה עִמָּהֶם, וְכוּ', וְעַל כֵּן דָּרְשׁוּ רַז"ל עַל פֶּסוּק זֶה שֶׁשְּׁקוּלָה שַׁבַּת כָּכָל הַתּוֹרָה וְהַמִּצְוֹת וְכַמוּכָא בְּדִבְרֵי רַז"ל בְּמִקּוֹמוֹת הֶרְבֵּה וּבִפְרָט בְּזֶהֱרַר הַקָּדוֹשׁ.

וּלְפַעֲמִים בָּא מִבְּחִי' הַנַּ"ל גַּם עַל מִי שֶׁלֹּא פָּגַם כָּלֵל בְּקִדְשַׁת שַׁבַּת וְכֵן בְּאַמּוֹנַת חֲכָמִים. רַק שֶׁלֹּא הָיָה קִדְשַׁת שְׁמִירַת שַׁבַּת שָׁלוֹ נְחֻשָׁב בְּעֵינָיו פְּרָאוּי כָּל כָּךְ. וְאַף עַל פִּי שֶׁנִּדְמָה לוֹ, אֲדַרְבָּא, שֶׁזֶה מִחֲמַת שְׂמֵאָמִין מְאֹד בְּמַעֲלַת קִדְשַׁת שַׁבַּת, וַיִּדְעַ שֶׁיֵּשׁ צַדִּיקִים וּבְעָלֵי הַשְּׂגָה שְׂוָכִין לְהַרְגִּישׁ קִדְשַׁת שַׁבַּת בְּמַעֲלָה יִתְרָה וּגְדוּלָה מְאֹד, עַל כֵּן נִדְמָה לוֹ שֶׁהוּא רַחוּק מְאֹד מִפְּנִימִיּוֹת קִדְשַׁת שַׁבַּת, וְאֵין לוֹ חֲשִׁיבוֹת בְּעֵינָיו כָּל כָּךְ.

וּבְאַמְתָּ גַּם זֶה נְחֻשָׁב לְפָגַם בְּקִדְשַׁת שַׁבַּת. כִּי אֲדַרְבָּא, קִדְשַׁת שַׁבַּת שְׂגָבָה כָּל כָּךְ, עַד שֶׁהִיא פּוֹלָלֶת מִרִּישׁ כָּל דְּרָגִין עַד סוֹף כָּל דְּרָגִין, וְכָל מִי שֶׁנִּזְחַר בְּקִדְשַׁת שְׁמִירַת שַׁבַּת פְּרָאוּי בְּפִשְׁטוּת מִמֶּשׁ, וּמִקְנִים עֲנָג וּכְבוֹד שַׁבַּת, אֲפִילוּ אִם אֵינוֹ שׁוֹם בְּעַל הַשְּׂגָה כָּלֵל, בְּוֹדָאֵי אֲשֶׁרֵי לוֹ וְאֲשֶׁרֵי חֶלְקוֹ, וְצָרִיךְ לְשֹׁמְרֵי וּלְהַתְעַנֵּג בּוֹ מְאֹד, וּכְמִבְּאֵר מִזֶּה הֶרְבֵּה מִזֶּהֱרַר הַקָּדוֹשׁ.

וְזֶה אֲשֶׁרֵי אֲנוֹשׁ יַעֲשֶׂה זֹאת וְכוּ' כִּי הִנָּבִיא בָּא לְהוֹדִיעַ לְהַשׁוֹמֵר שַׁבַּת שְׂיִידַע שֶׁאֲשֶׁרֵי לוֹ וְאֲשֶׁרֵי חֶלְקוֹ בָּזָה בְּכַדִּי שְׂיִהְיֶה לְקִדְשַׁת שַׁבַּת חֲשִׁיבוֹת גְּדוֹל בְּעֵינָיו הָאָדָם שְׂזָחַו הָעֵקֶר וְכוּ', כְּמֵאֲמַר רַז"ל כִּי ה' נָתַן לָכֶם הַשַּׁבַּת לָכֶם נִתְּנָה וְלֹא לְעַפּוֹ"ם כִּי גוֹי שֶׁשָּׁבַת חַיֵּב מִיתָה. וְהִיָּצַר הָרַע רוֹצֵה לְהַחֲלִישׁ דַּעַת הָאָדָם שֶׁלֹּא יִהְיֶה חֲשִׁיבוֹת בְּעֵינָיו לְקִדְשַׁת שְׁמִירַת שַׁבַּת שָׁלוֹ מִחֲמַת שְׁפָלוּתוֹ וּפְחִיתוּת מִדְּרָגָתוֹ, וּמוֹצֵא עֲלָה אַחֲרֵת לְכָל אֶחָד וְאֶחָד כְּפִי בְּחִינָתוֹ בְּכַדִּי לְהַחֲלִישׁ דַּעַתוֹ בְּעֵינָיו זֶה. וְעַל כֵּן בָּא הִנָּבִיא לְבַטֵּל עֲנִין זֶה וְכוּ' שׁוֹמֵר שַׁבַּת מִחֲלָלוֹ וְכוּ' לְחַזֵּק אֶת הָאָדָם לְחַיּוֹת זֶהֱרִיר מְאֹד לְהַאֲמִין בְּגִדְל מַעֲלַת יִקְרַת קִדְשַׁת שְׁמִירַת שַׁבַּת קִדְשׁ אֲפִילוּ אִם הָאָדָם עֲצֻמוֹ הוּא כְּמוֹ שֶׁהוּא.

יִקְרָא דְּשַׁבְּתָא ס"א

נתרם לרגל שבת בשלח כדברי מרן הח"ח זיע"א בס'
"שם עולם" לייחד שבת זו לעורר על שמירת שב"ק

טוֹעֲמִיָּה

ההולכים בתורת ה'

ז' תנינא - כי מרחמם ינהגם

לִכְנֹס בַּיָּם רַק עִם מִנְהִיג אֲמָתִי

וְזֶה בַּחֲנִינָת קָרִיעַת יָם סוּף שְׁאֵז הָיָה עֶקֶר הַתְּגָלוּת הַדַּעַת וְכוּ', שְׁנִמְשָׁךְ עֲלֵיהֶם הָאֲרֶת הַדַּעַת הַקְּדוּשָׁה הַנִּלְשָׁל שֶׁל כָּלִיּוֹת בֶּן וְתִלְמִיד שֶׁהוּא בַּחֲנִינָת כָּלִיּוֹת כָּל הָעוֹלָמוֹת שֶׁהוּא בַּחֲנִינָת זֶה הַיָּם גָּדוֹל וְרָחֵב יָדַיִם וְכוּ' שֶׁשָּׁם מְאִיר הָאֲרֶת הָרָצוֹן וְכוּ'. **כִּי לְתוֹךְ הַיָּם אֵי אֶפְשָׁר לִכְנֹס מִחֲמַת רַבּוֹי הַמַּיִם. וְכִמוֹ כֵּן הוּא בְּהַיָּם הָרוּחָנִי שֶׁהוּא יָם הַחֲכָמָה שֶׁהוּא שֶׁרֶשׁ הַיָּם הַגִּשְׁמִי שְׂאֵי אֶפְשָׁר לִכְנֹס בּוֹ מִרַבּוֹי מֵימֵי הַדַּעַת. וְכָל מִי שְׂרוּצָה לִכְנֹס בּוֹ בְּלִי רַבִּי וּמִנְהִיג אֲמָתִי נִטְבָּע בּוֹ בְּאִין סוּמָךְ כְּמוֹ פֶּרַעַה וּמִצְרַיִם, כִּי אֵין יְכוּלִים לִכְנֹס בּוֹ כִּי אִם עַל יְדֵי צַדִּיקִים חֲכָמִים אֲמָתִיִּים שֶׁהֵם בַּחֲנִינָת יוֹרְדֵי הַיָּם בְּאֲנִיּוֹת עֹשֵׂי מְלָאכָה בְּמִים רַבִּים וְכוּ'.**

כְּמוֹ שֶׁבַּיָּם הַגִּשְׁמִי אֵי אֶפְשָׁר לַעֲבֹר כִּי אִם עַל יְדֵי אֲנִיּוֹת הָעֲשׂוּיִים בַּחֲכָמָה וּבְאֲמָנוֹת גָּדוֹל וְגַם צָרִיכִין מִנְהִיג הַסְּפִינָה שֶׁיְהִיָּה לוֹ דַּעַת לִידַע אֵיךְ לְהִנְהִיג הַסְּפִינָה כְּפִי הַשְּׁעָה כְּפִי הָרוּחוֹת שְׁמִנְשָׁבִין וְכוּ', כְּמוֹ כֵּן בְּרוּחָנִיּוֹת בְּעֶנְיָן יָם הַחֲכָמָה **שְׁצָרִיכִין צַדִּיק מִנְהִיג אֲמָתִי שֶׁיֵּדַע הַדְּרָכִים שֶׁבַּיָּם בַּבְּחִינָת הַנִּתֵּן בַּיָּם דֶּרֶךְ וּבְמִים עֲזִים נְתִיבָה, שֶׁנֶּאֱמַר עַל קָרִיעַת יָם סוּף, וְיִוִּדַע לַגְלוֹת לְהָעוֹלָם דְּרָכִים וְנְתִיבוֹת שֶׁהֵם בַּחֲנִינָת אֲנִיּוֹת, בַּחֲנִינָת הִתְהַה כְּאֲנִיּוֹת סוּחֵר. וְזֶהוּ מִמְּרָחֵק תִּבְיָא לַחֲמָה, כִּי מִשָּׁם נִמְשָׁךְ הַלָּחֶם וְהַפְּרִנְסָה מֵהַיָּדַיִם שֶׁהֵם בַּחֲנִינָת רְמָזִים שֶׁיֵּשׁ בַּיָּם הַחֲכָמָה וְכוּ'.**

וְעֶקֶר שְׁלֵמוֹת הַחֲכָמָה אֵי אֶפְשָׁר לְבָאֵר כִּי אִם בַּבְּחִינָת רְמָזִים, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְלַמְּדוֹ אֵיךְ יִטָּה וְיִנְהִיג אֶת הַחֲבָלִים וְהַתֵּרֶן וְהַסְּפִינָה וְכוּ' בְּכָל עֵת רַק שְׁצָרִיךְ לְהַבִּין בְּעֶצְמוֹ לְפִי נְטִיּוֹת הָרוּחוֹת וְכוּ' **עַד שֶׁלִּפְעָמִים אֵין מוֹעִיל שׁוֹם חֲכָמָה כִּי אִם לְצַעֵק אֶל ה'** בַּבְּחִינָת וַיֹּאמֶר וַיַּעֲמֵד רוּחַ סַעְרָה וְכוּ' עַד וְכָל חֲכָמָתָם תִּתְּבַלַּע וְאֵין עֲצָה וְתַחֲבוּלָה כִּי אִם וַיִּצְעֲקוּ אֶל ה' וְכוּ', מְכַל שְׁכֹן בְּרוּחָנִיּוֹת בְּעֶנְיָן יָם הַחֲכָמָה הַנִּלְשָׁל. **וְכָל זֶה הוּא בַּחֲנִינָת קָרִיעַת יָם סוּף.**

ליקוטי הלכות נט"ו לט

עמוד זה נתרם לזכות ר' צבי יוסף בן חיה שרה ומשפ' שיחי' - ולזכות ר' אברהם יצחק בן ריזל ומשפ' שיחי'

חמשה עשר בשבט

טוֹעֲמִיָה

ענינא דיומא

גם ב'חמשה עשר' יכולין לעשות חיל

וביום שני היה חמשה עשר בשבט ועשו סעודה וישב אז עם אנשיו ואמר אז התורה שהיה צריך לומר לפניהם.

חיי מוהר"ן קבו

מכתבך קבלתי עתה בהיותינו מסבים על השלחן אשר לפני ה' בזה היום חמשה עשר בשבט, ותהלה לאל יש קצת אורחים אצלנו עתה, וקצת נשארו משיבת העבר, ושמחנו במכתבך וכו', ובעד הכ"ג קנינו יין גפן והוספתי עליו מטלי ובצרוף מזה שקנו האורחים, ומאהבתך ורזתי עצמי להשיב לך מיד באמצע הסעודה, ועדין לא ברכנו על היין רק על קצת פירות פנהוג, והננו מוכנים לשתות עבורך ולברך אותך ואת בנה שיחיה בכל הפרכות טובות בזה ובבא לנצח, הלעקיף הזמנתי לשבת קודש כי כבר התחלנו לאכול סעודת שחרית בעת בואו פנ"ל. ואי אפשר להאריך עתה בזה, כי אני כותב כל זה באמצע הסעודה פנ"ל:

עלים לתרופה שטט

ראש השנה לאילן, זה לשון המשנה 'לאילן' עין שם, זה רמז כי האדם עץ השדה, ומוכא שזה היום הינו חמשה עשר בשבט עליו ישראל במחשבתו דקודשא בריך הוא לברא כל העולמות בשבילם כי למאן דאמר בניסן נברא העולם התחיל הבריאה אחר כ"ה אדר וביום ל' אדר נברא אדם שבשבילו היו כל הבריות כמאמר חז"ל בראשית בשביל ישראל שנקראו ראשית, וביום חמשה עשר בשבט עד כ"ה אדר הבא עלינו לטובה הם מ' יום קודם הבריאה כי אפילו על נשמה אחת מכריזין ארבעים יום קדם, מכל שכן על כל נשמות ישראל נתקשר בביכול ה' יתברך מ' יום קדם עם נשמותינו וזה ישראל עליו במחשבה תהלה. לזאת חמשה עשר בשבט – יום טוב, כי נתקשרנו במחשבתו דקודשא בריך הוא.

מכתב ר"א שטרנהארץ ז"ל – שארית ישראל

גם זה מהזמנים שאדמו"ר זלה"ה חשב אותו בחיי מוהר"ן אות פ"ט, ובזה הלשון און אז סע קומט פורים בין איה גאר עפ"ס אנדירש, און פריד 'חמשה עשר'. מובן שגם ב'חמשה עשר' יכולין לעשות חיל, חוץ מה שהוא ראש השנה לאילן, והאדם עץ השדה, ונצרך – ויטעו פרמים ויעשו פרי תבואה, ונצרך לחניטה טובה לעשות אחר כך פירות טובים שהם מצוות ומעשים טובים.

מכתב ר"א שטרנהארץ ז"ל – דובר צדק

עמוד זה נדבת הר"ר אליעזר חיים זינגער הי"ו
לרגל שמחת נישואי בנו שיחי למזל טוב

כמבאר בלשון לע"ז רמז עמקות פונתו...
(ליקוטי הלכות מילה ד')

טועני'ה

לשון רבינו ז"ל

שיחתו הקדושה של רבינו זכרנו לברכה מוצאי שבת פרשת
תולדת תק"ע פה ברסלב. כל סדר הזמנים של כל השנה דהינו:
ראש השנה יום פורים, סכות, הושענא רבא, שמיני עצרת,
חגכה, ופורים, ומקדם לו חמשה עשר, פסח, שבועות וכו'.

ואמר בזו הלשון:

אז סע קומט די צייט בין איך ניט דאס וואס פריער

תרגום

בכל זמן וזמן מאלו הזמנים,
אין אני כמו מקדם.

המובן מדבריו היה שבכל אלו הזמנים הוא בא על השגה ודעת
חדש לגמרי, ואינו עובד את השם יתברך באלו הזמנים עם
העבודה שעבד כבר באלו הזמנים בשנים שעברו, רק בכל שנה
ושנה הוא בא על השגה חדשה לגמרי, ויש לו עבודה חדשה
באלו הזמנים.

חיי מוהר"ן פ"ט

עמוד זה נתרם לכבוד רבינו הקדוש זיע"א
לזכות ר' ישראל אבא בן חנה שרה ומשפ' הי"ו

זמני שבת קודש פרשת בשלח

אין לסמוך על הזמנים בצמצום	ירושלים וביתר	בית שמש	בני ברק	מירון וצפת	מודיעין עילית	הר יונה	אומן	ניו יארק
הדלקת הנרות	4:36	4:35	4:51	4:33	4:45	4:33	4:31	4:49
שקיעה ערב שב"ק	5:16	5:15	5:13	5:13	5:15	5:13	4:53	5:11
חצות הלילה	11:40	11:41	11:41	11:37	11:40	11:38	11:31	11:43
עלות השחר	5:18	5:19	5:20	5:19	5:19	5:19	5:53	5:43
עטיפת הטלית	5:41	5:42	5:43	5:42	5:42	5:42	6:22	6:08
נץ החמה	6:33	6:34	6:35	6:34	6:34	6:34	7:30	7:07
סוף זמן קר"ש מג"א	8:24	8:25	8:26	8:24	8:25	8:24	8:48	8:44
חצות היום	11:53	11:53	11:54	11:52	11:53	11:52	12:13	12:10
שקיעה שב"ק	5:17	5:16	5:14	5:14	5:16	5:14	4:55	5:12
צאת השבת	5:51	5:52	5:52	5:48	5:51	5:49	5:46	6:24
צאה"ש 72 דק'	6:29	6:28	6:27	6:27	6:28	6:26	6:07	

כללים: הדלקה"נ בירושלים וב"ש מירון והר יונה 40 דק', במודיעין 30 דק', בב"ב והו"ל 22 דק'. שקיעת החמה בא"י בגובה, באומן ובחו"ל במישור. חצות הלילה שש שעות שוות מצאה"כ בינונים לפי האופק (כ-6.5 מע'). עלות השחר (72 ע"פ מע') 16.1 מע'. עטיפת הטלית 11.5 מע'. נץ החמה במישור כנהוג. סוף קר"ש מעלוח"ש 16.1 מע' עד צאה"כ בינונים לפי האופק. צאת השבת בצאת כוכבים קטנים (רצו) 8.5 מע'.

הרוצה ליטול חלק בזכות ההדפסה וההפצה, וכן הרוצה לקבל הגליון

יפנה לטעל. 0548528284 (toameobreslev@gmail.com)

כמו"כ ניתן לתרום ב'נדריים פלוס' שלוחה 2450 עבור 'טועמיה חיים זכו - ברסלב'

לוח הלימודים היומיים לשבוע הבא פרשת יתרו

יום ראשון	יום שני	יום שלישי	יום רביעי	יום חמישי	יום שישי	שבת קודש
צו.	צז.	צה.	צה.	צט.	צט:	ק.
יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז
תרג	א	ג	ה	ז	ט	יא
כא	כב	כג	כד	כה	כו	כז
תורה ז' תנינא - 'כי מרחמם ינהגם'						התורה הזמנית